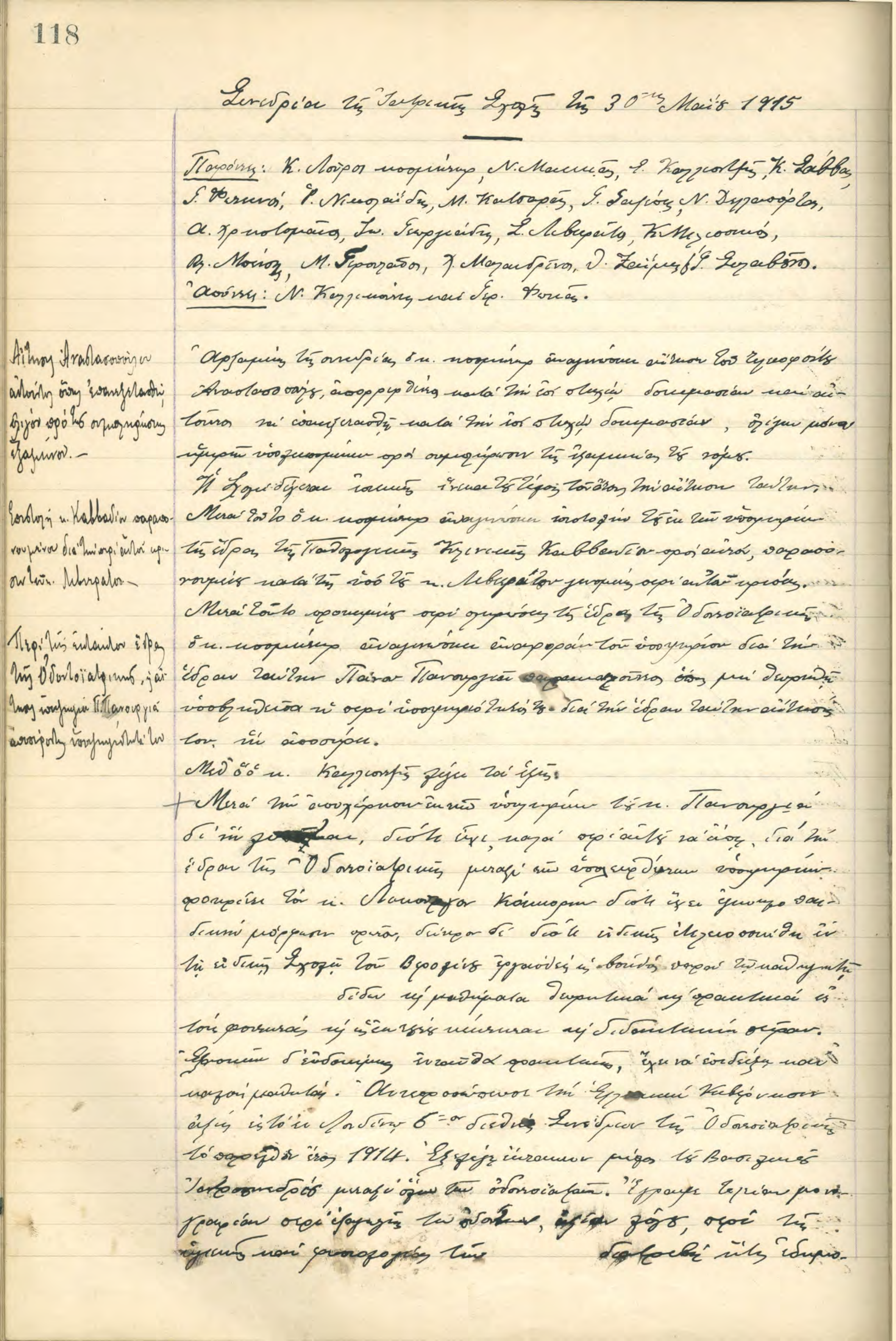

Συνεδρίαι τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῆς 30ῆς Μαΐου 1915

Θέμα: Περὶ τῆς ἐκτάκτου ἕδρας τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς, ἡ αἴτησις τοῦ ὑποψηφίου Π. Πανουργιά

Μετὰ τοῦτο προκειμένου περὶ πληρώσεως τῆς ἕδρας τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς ὁ κ. κοσμήτωρ ἀναγιγνώσκει ἀναφορὰν τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν ἕδραν ταύτην Πάνου Πανουργιᾶ παρακαλοῦντος ὅπως μὴ θεωρηθῇ ὑποβληθεῖσα ἡ περὶ ὑποψηφιότητός του διὰ τὴν ἕδραν ταύτην αἴτησίς του, ἣν ἀποσύρει.

Μεθ᾽ ὃ ὁ κ. Καλλιοντζῆς λέγει τὰ ἑξῆς:

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ κ. Πανουργιᾶ δι᾽ ἣν λυπᾶται διότι εἶχε καλά περὶ αὐτοῦ νὰ εἴπῃ, διὰ τὴν ἕδραν τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς μεταξὺ τῶν ὑπολειφθέντων ὑποψηφίων προκρίνει τὸν κ. Λυκοῦργον Κόκκορην, διότι ἔχει ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν πρῶτον, δεύτερον δὲ διότι εἰδικῶς ἐτελειοποιήθη ἐν τῇ εἰδικῇ Σχολῇ τοῦ Βερολίνου ἐργασθεὶς ὡς βοηθός παρά τῷ καθηγητῇ [κενό στο χφ.], δίδων καὶ μαθήματα θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ ὡς ἐκ τούτου κέκτηται καὶ διδακτικὴν πεῖραν. Ἐξασκῶν δ᾽ εὐδοκίμως ἐνταῦθα πρακτικῶς, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ καλοὺς μαθητάς. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀξίως εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ 6ον διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ὀδοντιατρικῆς τὸ παρελθόν ἔτος 1914. Ἐξελέγη ἔκτακτον μέλος τοῦ Βασιλικοῦ Ἰατροσυνεδρίου μεταξὺ ὅλων τῶν ὀδοντοϊατρῶν. Ἔγραψε τελείαν μονογραφίαν περὶ ἐξαγωγῆς τῶν ὀδόντων, ἀξίαν λόγου, περὶ τῆς ὑγιεινῆς καὶ φυσιολογίας τῶν [κενό στο χφ.] διατριβὴ ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν πρωτοτύπῳ καὶ εἰς εἰδικὸν ἰατρικὸν περιοδικὸν ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1913, πρῶτος δὲ ὁ Λυκοῦργος Κόκκορης καθορίζει συστηματικῶς πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ κατασκευάζωνται τὰ διάφορα εἴδη αὐτῶν.

Ὁ κ. Γερουλᾶνος λέγει ὅτι θὰ ψηφίσῃ τὸν κ. Λ. Κόκκορην διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν κλάδον καὶ τὰς ἀξίας λόγου ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

Ὁ κ. Μελισσηνός λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν συμφέρῃ ἡ ἵδρυσις ἕδρας ὀδοντοϊατρικῆς ἀφοῦ θ' ἀπαιτηθῇ μεγάλη δαπάνη διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐργαστηρίου κ.τ.λ.

Ὁ κ. Μελανδρῖνος διαφωνεῖ πρὸς τὸν κ. Μελισσηνὸν θεωρῶν ὅτι πρέπει ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως τῶν ἑδρῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις βραδύτερον δύνανται νὰ ἐξοικονομήσωσι.

Καὶ ὁ κ. Σάββας λέγει ὅτι ἕδρα τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς εἶνε ἀναγκαιοτάτη. Μηδενὸς ἑτέρου λαβόντος τὸν λόγον ὁ κ. Κοσμήτωρ θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα περὶ τοῦ καταλλήλου νὰ καταλάβῃ τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἕδραν.

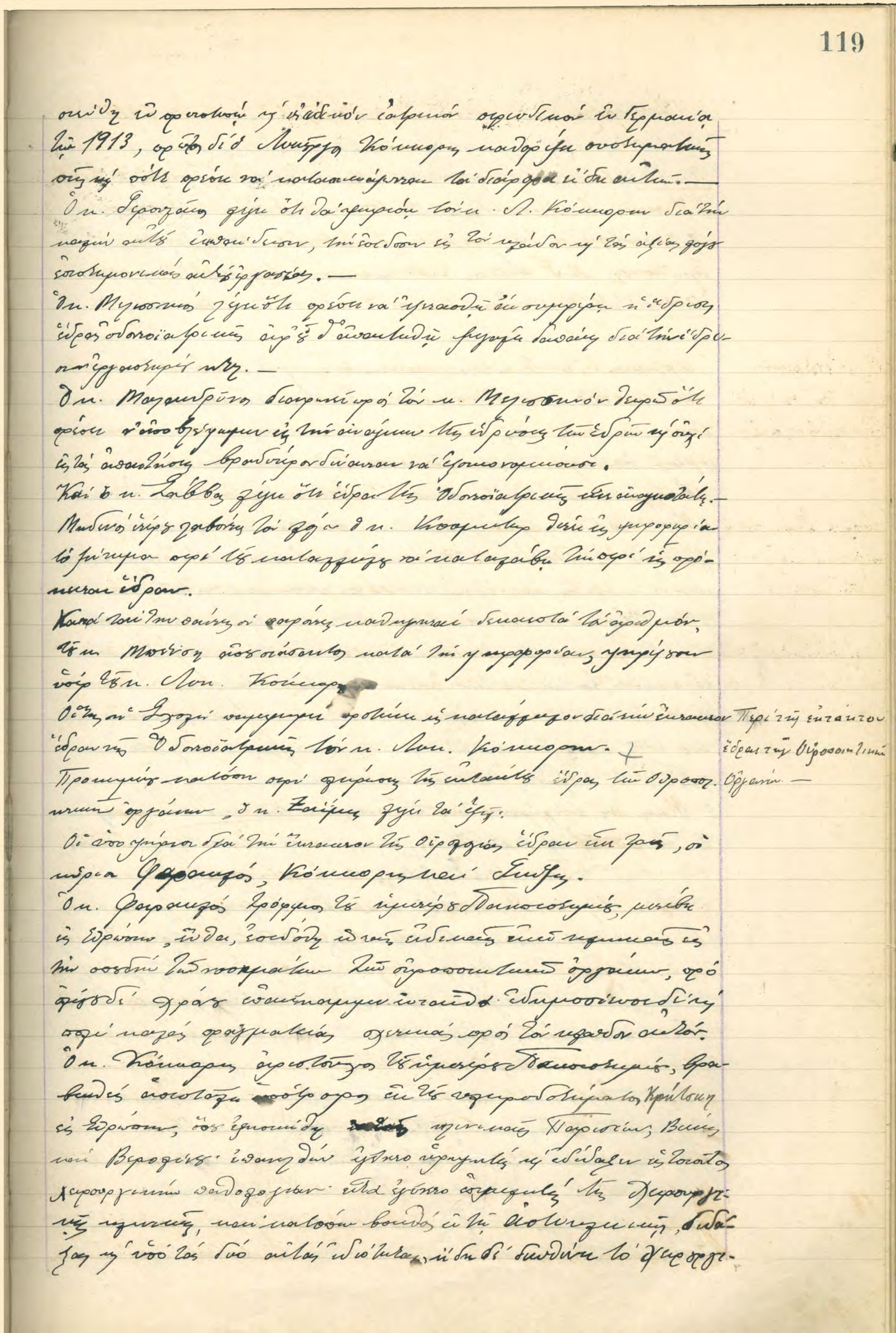Κατὰ ταύτην πάντες οἱ παρόντες καθηγηταί δεκαεπτὰ τὸν ἀριθμόν, τοῦ κ. Μπένση ἀπουσιάσαντος κατά τὴν ψηφοφορίαν, ψηφίζουσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Λυκούργου Κόκκορη.